

wordt trouwens bevestigd door *Cobbett's Annual Register* en de daarin afgedrukte lijst van faillissementen, waarin we op 22 juni 1802 dat van de Liverpoolse koopman Thomas Moore vermeld vinden. Hoewel de datum van de Hamburgse akte doet vermoeden, dat Moore de bekendmaking van zijn faillissement niet had afgewacht en naar Hamburg was uitgeweken, schijnt Moore er bij nader inzien toch van te hebben afgezien zich er blijvend te vestigen. Op 24 januari 1803 adresseert een Londense relatie een voor Moore bestemde brief aan het Britannia Hotel te Calais. Behalve een wissel van 6000 francs behelst de brief de heuglijke tijding, dat het faillissement is opgeheven, vergezeld van het aanbod hem tegen een zeer lage prijs katoenen stoffen uit Manchester te leveren. Moore is dan juist naar Amsterdam vertrokken, waarheen zijn vrouw Elisa Jane Anderson de bewuste brief op 31 januari tegelijk met de wissel en een brief van een Liverpoolse relatie opzendt.

Uit andere brieven blijkt verder, dat Moore tussen 1803 en het najaar van 1805 verschillende reizen door Frankrijk maakte, die hem ondermeer naar Bordeaux en Bayonne voerden en zelfs over de Franse grens naar Spanje, waarvoor niemand minder dan de bekende Parijse bankier Récamier hem introductiebrieven verschafte. Dat al deze reizen verband hielden met de verboden, maar winstgevende handel in Engelse goederen, is vrijwel zeker. Toen in 1806 een andere Engelsman William Hayne werd aangehouden en ontmaskerd als de leider van een uitgebreid complot betreffende de afzet van Britse goederen in Frankrijk, ontdekte men, dat Moore een van zijn voornaamste agenten was. Door de zojuist genoemde Récamier beticht van oplichterij, had Moore evenwel al in 1805 met behulp van een vals paspoort de wijk genomen naar de Bataafse Republiek, waar hij zich op 20 december te Rotterdam in het lakenkopersgilde liet inschrijven en reeds de volgende dag Rotterdams burger werd. Hier associeerde hij zich met zijn landgenoot Norwood May, terwijl hij bovendien op de Kaasmarkt een winkel in manufacturen opende.

Zijn nieuwe compagnon was evenals Moore nauw bij de smokkelhandel betrokken. Om zijn werkelijke activiteiten te verbergen had May in 1804 met de Haagse werktuigkundige Eckhardt een linieerfabriek opgericht. Verder had hij een huis met bijbehorend pakhuis aan de noordzijde van het Haringvliet naast de Engelse